

BÚZAKALÁSZOK ÉNEKE

Pecznyík Pál

Rónák kalászos tengerén,
ÉLETET ringat nyári szél.

Aranyszínû kalászokban
érik, népünk új kenyerere,
add Urunk, hogy csûr és magtár,
csordultig, megteljen vele.

Kenyérért áldunk előre,
mindig szelhetünk belőle.
Nem kell szednünk télben, nyárban,
mint manát, ott a pusztában.
Atyánk látod szükségünket,
bölcsen adod kenyerünket.
Mégis: milyen szívfájdalom,
ma sincs kenyér, sok asztalon.
Éheznek szülők, gyermekek,
szemükből fájó könny pereg.
Pedig kenyér, volna elég,
éhezőknek is jutna még.
Afrika kék ege alatt,
sokan halnak éhség miatt!
Atyánk bocsássad meg nekünk,
nem osztjuk meg a kenyerünk,
gyermekkel, sem szülőkkel,
napok óta éhezőkkel.
Pedig ők sem alábbvalók
mint mi, mégis éhen halók!

Rónák kalászos tengerén,
örvend kalászok énekén
Urunk, és üzen: idelenn,
éhen ne haljon senki sem!

Pecznyík Pál
Celldömölk
2009. VI. 18.